

Китайчук Т. Г.

кандидат економічних наук, доцент,
доцент кафедри обліку та оподаткування,
Вінницький торговельно-економічний інститут
Державного торговельно-економічного університету
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-8171-1220>

ГАРМОНІЗАЦІЯ ОБЛІКУ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ НЕРУХОМОСТІ В УКРАЇНІ ВІДПОВІДНО ДО МСФЗ: ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ

У статті досліджено особливості обліку інвестиційної нерухомості в Україні в умовах гармонізації національної системи бухгалтерського обліку з міжнародними стандартами фінансової звітності. Проведено порівняльний аналіз підходів Положення (стандарту) бухгалтерського обліку 32 «Інвестиційна нерухомість» та міжнародного стандарту бухгалтерського обліку 40 «Інвестиційна нерухомість» щодо визнання, оцінки та відображення інвестиційної нерухомості у фінансовій звітності. Визначено ключові відмінності у застосуванні моделей оцінки, зокрема справедливої вартості, та їх вплив на фінансові результати підприємств. Обґрунтовано основні проблеми гармонізації, пов'язані з недостатнім розвитком ринку оцінки, впливом податкового регулювання та обмеженням застосуванням професійного судження. Запропоновано напрями вдосконалення облікової практики в Україні.

Ключові слова: інвестиційна нерухомість, МСФЗ, П(С)БО, справедлива вартість, гармонізація обліку, фінансова звітність

Tetiana Kytaichuk

Vinnitsia Institute of Trade and Economic of the
State University of Trade and Economics

HARMONIZATION OF INVESTMENT PROPERTY ACCOUNTING IN UKRAINE IN LINE WITH IFRS: CHALLENGES AND PROSPECTS

Investment property plays a significant role in the structure of enterprise assets and serves as an important source of both stable income and long-term capital growth. In the context of Ukraine's integration into the global economic environment, as well as the challenges of post-war recovery, the harmonization of accounting practices with International Financial Reporting Standards (IFRS) is becoming increasingly important. Such harmonization ensures transparency, reliability, and comparability of financial statements, which are essential for attracting foreign investment and strengthening economic stability. **Purpose.** The purpose of this article is to analyze the peculiarities of accounting for investment property in Ukraine, identify the main problems associated with harmonization with IFRS, and propose practical directions for improving national accounting practices in line with international requirements. The research is based on a combination of general scientific and specialized methods, including analysis and synthesis, comparative analysis, abstraction, and systematization. A comparative approach is applied to identify key differences between national accounting standards and IAS 40 "Investment Property", with particular attention paid to recognition, measurement, and disclosure requirements. The study reveals that despite the similarity in the conceptual definition of investment property, significant differences persist in methodological approaches, especially in terms of measurement. In particular, the application of fair value remains limited in Ukrainian practice. This is обусловлено underdevelopment of the professional valuation market, the lack of reliable market information, as well as the significant impact of tax legislation on the accounting policies of enterprises. Additionally, the impact of wartime conditions on asset valuation, market activity, and financial reporting reliability is emphasized, highlighting increased uncertainty and risk. The research confirms that effective harmonization of investment property accounting requires a comprehensive and systematic approach. This includes improving national accounting standards, developing valuation infrastructure, enhancing regulatory support, and strengthening the professional competencies of accountants and appraisers. The implementation of these measures will improve the quality and transparency of financial reporting and contribute to increasing the investment attractiveness and competitiveness of Ukrainian enterprises.

Keywords: investment property, IFRS, national accounting standards, fair value, accounting harmonization, financial reporting

Постановка проблеми та її актуальність. Масштабна відбудова інфраструктури, житлового фонду та комерційної нерухомості України потребує значних інвестицій, у тому числі іноземних. У цих умовах прозора фінансова звітність, сформована відповідно до Міжнародні стандарти фінансової звітності, стає ключовим фактором довіри інвесторів.

У сучасних умовах інтеграції України у світовий економічний простір особливої ваги набуває гармонізація національної системи бухгалтерського обліку з вимогами Міжнародні стандарти фінансової звітності. Важливим аспектом цього процесу є облік інвестиційної нерухомості, який в Україні регулюється Положенням (стандартом) бухгалтерського обліку 32 «Інвестиційна нерухомість» [4], тоді як на міжнародному рівні застосовується МСБО 40 «Інвестиційна нерухомість» [3].

Застосування підходів МСБО 40 «Інвестиційна нерухомість» дозволяє більш об'єктивно оцінювати вартість нерухомості в умовах нестабільного ринку, що є критично важливим для прийняття управлінських та інвестиційних рішень.

Попри певну адаптацію, між національними та міжнародними підходами зберігаються суттєві відмінності, зокрема щодо оцінки активів, відображення змін їх вартості та методичного забезпечення. Це ускладнює формування прозорої та зіставної фінансової звітності, а також обмежує можливості ефективного управління інвестиційною нерухомістю.

Отже, гармонізація обліку інвестиційної нерухомості є не лише науково значущою, а й практично необхідною для відновлення економіки України та її інтеграції у міжнародне фінансове середовище.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Значна кількість наукових досліджень вітчизняних учених присвячена практичним аспектам ведення обліку інвестиційної нерухомості, капітальних інвестицій та земельних ресурсів відповідно до національного нормативного регулювання. У зазначених працях розглядаються питання методики визнання, оцінки та відображення таких активів у фінансовій звітності, а також проблеми їх застосування в діяльності підприємств. Окремі дослідження спрямовані на вдосконалення облікових підходів і адаптацію національних положень до міжнародних вимог, що свідчить про сталий науковий інтерес до цієї тематики.

Останнім часом питання обліку інвестиційної нерухомості в Україні досліджуються переважно в контексті гармонізації національних стандартів із міжнародними, оцінки активів за справедливою вартістю, обліку землі та нерухомості, а також особливостей ведення обліку в умовах воєнного стану.

Зокрема, В. В. Бонарев аналізує гармонізацію обліку державного сектору з міжнародними стандартами, зокрема зіставляє національні стандарти з між-

народними, серед яких виділяється стандарт щодо інвестиційної нерухомості. Це важливо для розуміння загального напрямку зближення української облікової системи з міжнародною практикою [1].

Т. П. Шепель, А. А. Вінтоняк та Н. О. Литвиненко досліджують організацію обліку земельних відносин. Автори звертають увагу на проблеми оцінки земельних ділянок, зокрема визначення справедливої вартості, що безпосередньо пов'язано з обліком інвестиційної нерухомості. Дуже важливим викликом, що стоїть перед бухгалтерським обліком землі та земельними відносинами, є вдосконалення нормативно-правової бази для обліку землі, яка має бути чіткою, зрозумілою та доступною. Адже ні міжнародні, ні національні стандарти бухгалтерського обліку не мають чітких законодавчих та нормативних актів щодо відображення на балансі земельних ділянок різного цільового призначення, прав користування ними та різних форм власності підприємств і організацій [7].

Гевлич Л. В., Мазуркевич Є. М. у своїй праці розглядають проблемні аспекти обліку інвестиційних активів, що є дотичним до теми інвестиційної нерухомості, оскільки така нерухомість часто формується через капітальні вкладення та потребує коректного визнання й оцінки. Автори констатують, «що визначення поняття «капітальні інвестиції» в міжнародних облікових регламентах відсутнє, залишаючи таку трактовку на розгляд національного законодавства та облікових оцінок суб'єкта господарювання» [2].

Сломчинська С.О. у дослідженні дійшла висновку, що «визначення особливостей ідентифікації інвестиційної нерухомості з метою уніфікації та структуризації вимог її визнання забезпечить відображення реальної економічної ситуації щодо активів підприємства та дозволить користувачам звітності приймати правильні економічні рішення на основі достовірної та якісної інформації» [5].

В. В. Чудовець та І. В. Жураковська досліджували теоретичні та практичні проблеми визнання, оцінки та обліку інвестиційної нерухомості. Авторами виявлено об'єктивні та суб'єктивні причини складнощів обліку, зокрема помилкове тлумачення понять [6].

Отже, сучасні наукові дослідження охоплюють окремі аспекти обліку інвестиційної нерухомості, проте комплексні питання її гармонізації з Міжнародні стандарти фінансової звітності, особливо в умовах воєнного стану та поствоєнного відновлення економіки, залишаються недостатньо розкритими, що зумовлює актуальність подальших досліджень у цьому напрямі.

Метою статті є проведення порівняльного аналізу обліку інвестиційної нерухомості за національними положеннями (стандартами) бухгалтерського обліку та міжнародними стандартами фінансової звітності,

визначення проблем їх гармонізації та розробка рекомендацій щодо вдосконалення облікової системи в Україні.

Виклад основного матеріалу дослідження.

Інвестиційна нерухомість є одним із специфічних об'єктів бухгалтерського обліку, оскільки поєднує ознаки необоротного активу та інвестиційного ресурсу підприємства. Її особливість полягає в тому, що така нерухомість утримується не для використання у виробництві, постачанні товарів, наданні послуг чи адміністративних цілях, а насамперед для отримання економічних вигід у формі орендних платежів або приросту капіталу. Саме ця ознака відрізняє інвестиційну нерухомість від основних засобів, які використовуються у звичайній господарській діяльності підприємства.

Відповідно до МСБО 40 «Інвестиційна нерухомість», інвестиційна нерухомість визначається як нерухомість, що утримується власником або орендарем з метою отримання орендних платежів, приросту вартості капіталу або обох зазначених вигід [3]. У національній системі бухгалтерського обліку аналогічне визначення закріплено у П(С)БО 32 «Інвестиційна нерухомість» [4]. Отже, на рівні загального розуміння економічної сутності цього об'єкта національні та міжнародні стандарти мають спільну основу. Водночас відмінності проявляються у практичних підходах до оцінки, подальшого обліку та розкриття інформації у фінансовій звітності.

Важливим аспектом обліку інвестиційної нерухомості є її правильна ідентифікація. На практиці підприємства можуть володіти об'єктами нерухомості, які одночасно використовуються для різних цілей: частково для адміністративних потреб, частково для передачі в оренду або очікування зростання вартості. У таких випадках виникає необхідність професійного судження бухгалтера щодо класифікації активу. Якщо частини об'єкта можуть бути продані окремо або передані в оренду окремо, вони мають обліковуватися як різні об'єкти. Якщо ж таке розмежування неможливе, підприємство повинно визначити переважний характер використання нерухомості. Саме тому питання ідентифікації інвестиційної нерухомості є важливим не лише з теоретичної, а й з практичної позиції.

Первісне визнання інвестиційної нерухомості як за міжнародними, так і за національними стандартами здійснюється за собівартістю. До її складу включаються витрати, безпосередньо пов'язані з придбанням або створенням об'єкта, зокрема ціна придбання, витрати на оформлення прав власності, послуги посередників, витрати на приведення об'єкта у стан, придатний для використання. Такий підхід є логічним, оскільки на момент придбання або створення активу саме собівартість найбільш об'єктивно відображає суму ресурсів, вкладених підприємством.

Більш суттєві відмінності між П(С)БО та МСФЗ виникають на етапі подальшої оцінки інвестиційної нерухомості. МСБО 40 «Інвестиційна нерухомість» передбачає можливість застосування двох моделей: моделі справедливої вартості або моделі собівартості [3]. При цьому модель справедливої вартості є більш характерною для міжнародної практики, оскільки дозволяє відображати у звітності актуальну ринкову вартість активу. Зміни справедливої вартості інвестиційної нерухомості за МСФЗ визнаються у складі прибутку або збитку звітного періоду, що безпосередньо впливає на фінансовий результат підприємства.

У національній практиці, попри формальне наближення П(С)БО 32 до міжнародних підходів, підприємства часто обирають більш обережну модель обліку, орієнтовану на первісну або залишкову вартість. Це пояснюється низкою причин: складністю достовірного визначення справедливої вартості, недостатнім розвитком активного ринку нерухомості, високою вартістю послуг незалежних оцінювачів, а також впливом податкового законодавства на управлінські рішення підприємств.

Для узагальнення основних відмінностей між національними та міжнародними підходами до обліку інвестиційної нерухомості доцільно подати їх у вигляді порівняльної таблиці.

Як свідчить проведене порівняння, ключовою відмінністю між національними та міжнародними підходами є роль справедливої вартості. У міжнародній практиці вона розглядається як інструмент підвищення достовірності та релевантності фінансової звітності, оскільки дозволяє користувачам отримати інформацію про реальну ринкову ціну активу на звітну дату. Натомість в українській практиці застосування справедливої вартості часто має обмежений характер, що знижує аналітичну цінність фінансової звітності для інвесторів, кредиторів та інших зацікавлених користувачів.

Проблема справедливої вартості є центральною у процесі гармонізації обліку інвестиційної нерухомості. З одного боку, її застосування забезпечує більш об'єктивне відображення економічного потенціалу активу. З іншого боку, у сучасних умовах України існують об'єктивні труднощі для її достовірного визначення. До таких труднощів належать нестабільність ринку нерухомості, регіональні відмінності у цінах, обмежена кількість відкритих ринкових даних, вплив воєнного стану на вартість активів, а також нерівномірний розвиток інституту професійної оцінки.

Особливої уваги потребує вплив воєнного стану на облік інвестиційної нерухомості. Частина об'єктів нерухомості може втрачати свою вартість через фізичне пошкодження, зміну ринкової кон'юнктури,

Порівняльна характеристика обліку інвестиційної нерухомості за П(С)БО та МСФЗ

Критерій порівняння	П(С)БО 32 «Інвестиційна нерухомість»	МСБО 40 «Інвестиційна нерухомість»
Визначення інвестиційної нерухомості	Нерухомість, утримувана з метою отримання орендних платежів та/або збільшення власного капіталу	Нерухомість, утримувана для отримання орендних платежів, приросту капіталу або обох вигід
Первісна оцінка	Здійснюється за первісною вартістю	Здійснюється за собівартістю
Подальша оцінка	Можливе застосування справедливої або первісної вартості з урахуванням зносу та втрат від зменшення корисності	Застосовується модель справедливої вартості або модель собівартості
Відображення змін справедливої вартості	Практичне застосування обмежене, часто залежить від облікової політики підприємства	Зміни справедливої вартості визнаються у прибутку або збитку
Роль професійного судження	Має значення, але в практиці часто обмежується нормативними та податковими підходами	Є одним із ключових елементів застосування стандарту
Розкриття інформації у фінансовій звітності	Менш деталізоване	Більш розширене, з акцентом на методи оцінки, доходи, витрати та обмеження щодо активів
Практична спрямованість	Орієнтація на нормативне регулювання та документальне підтвердження	Орієнтація на економічну сутність операцій та корисність інформації для користувачів звітності

Джерело: сформовано автором

зниження попиту на оренду або неможливість використання в окремих регіонах. У таких умовах підприємства мають не лише формально застосовувати норми стандартів, а й оцінювати реальну здатність активів приносити економічні вигоди в майбутньому. Це підвищує значення професійного судження бухгалтера, незалежної оцінки та якісного розкриття інформації у примітках до фінансової звітності.

Ще однією проблемою гармонізації є домінування податкового підходу над економічною сутністю облікових операцій. На практиці багато підприємств формують облікову політику з урахуванням насамперед податкових наслідків, а не інформаційних потреб користувачів фінансової звітності. Такий підхід суперечить ідеології МСФЗ, яка базується на пріоритеті економічної сутності над юридичною формою. У результаті фінансова звітність може не повною мірою відображати реальний фінансовий стан підприємства та вартість його активів.

Не менш важливою проблемою є недостатній рівень методичного забезпечення та професійної підготовки фахівців. Застосування МСФЗ, зокрема МСБО 40 «Інвестиційна нерухомість», вимагає не лише знання нормативних положень, а й умінь аналізувати економічну сутність операцій, оцінювати ринкові умови, застосовувати професійне судження та обґрунтовувати обрану модель оцінки. У зв'язку з цим підвищення кваліфікації бухгалтерів, аудиторів та фінансових менеджерів є необхідною умовою реальної, а не формальної гармонізації обліку.

Отже, проблеми гармонізації обліку інвестиційної нерухомості в Україні мають комплексний характер. Вони пов'язані не лише з відмінностями між П(С)БО

та МСФЗ, а й із загальним станом ринку нерухомості, рівнем розвитку оцінної діяльності, впливом податкового регулювання та якістю професійного судження. Саме тому вирішення цих проблем потребує системного підходу.

Перспективи вдосконалення обліку інвестиційної нерухомості в Україні доцільно розглядати у кількох напрямках. По-перше, необхідним є подальше оновлення національних стандартів бухгалтерського обліку з урахуванням положень МСФЗ та практики їх застосування. Гармонізація має полягати не лише у формальному наближенні текстів стандартів, а й у створенні умов для їх практичного використання підприємствами.

По-друге, важливим напрямом є розвиток інфраструктури незалежної оцінки. Для якісного застосування справедливої вартості підприємства повинні мати доступ до достовірної ринкової інформації, професійних оцінювачів та зрозумілих методик оцінки. Без цього модель справедливої вартості може залишатися декларативною та не забезпечувати очікуваного підвищення якості фінансової звітності.

По-третє, необхідно посилити роль облікової політики підприємства. Саме в обліковій політиці мають бути чітко визначені критерії віднесення нерухомості до інвестиційної, модель її подальшої оцінки, порядок проведення переоцінки, джерела інформації для визначення справедливої вартості та підходи до розкриття інформації у фінансовій звітності. Наявність такої політики підвищує послідовність облікових процедур і зменшує ризик суб'єктивного трактування операцій.

По-четверте, важливим є підвищення прозорості розкриття інформації у фінансовій звітності. Користувачі звітності повинні розуміти, яку модель оцінки застосовує підприємство, як визначається справедлива вартість, які припущення використовуються, які ризики пов'язані з утриманням інвестиційної нерухомості та як зміни її вартості впливають на фінансовий результат. Саме розкриття такої інформації забезпечує довіру до фінансової звітності та підвищує її корисність для прийняття економічних рішень.

Таким чином, гармонізація обліку інвестиційної нерухомості в Україні відповідно до МСФЗ має розглядатися як багаторівневий процес, що охоплює нормативне, методичне, організаційне та професійне забезпечення. Її результатом має стати не лише формальна відповідність міжнародним стандартам, а й підвищення якості, достовірності та прозорості фінансової інформації.

Наукова новизна дослідження полягає в удосконаленні підходу до систематизації проблем гармонізації обліку інвестиційної нерухомості шляхом виокремлення не лише нормативних, а й практичних чинників, що впливають на застосування міжнародних стандартів в Україні. У роботі обґрунтовано, що ключовою умовою ефективної гармонізації є поєднання адаптації національних стандартів із розвитком інфраструктури оцінки, підвищенням ролі професійного судження та посиленням інформаційної прозорості фінансової звітності.

Практичне значення отриманих результатів полягає в можливості використання запропонованих підходів підприємствами під час формування облікової політики щодо інвестиційної нерухомості, вибору моделі її оцінки та підготовки фінансової звітності відповідно до вимог національних і міжнародних стандартів.

Висновки. Проведене дослідження дає підстави стверджувати, що облік інвестиційної нерухомості

є важливим елементом формування достовірної та прозорої фінансової звітності підприємств. Незважаючи на наявність у національному законодавстві окремого стандарту, присвяченого інвестиційній нерухомості, практичне застосування його положень потребує подальшого вдосконалення та наближення до вимог МСФЗ.

Встановлено, що основні відмінності між П(С) БО та МСБО проявляються насамперед у підходах до подальшої оцінки інвестиційної нерухомості, застосуванні справедливої вартості та розкритті інформації у фінансовій звітності. Саме ці аспекти найбільше впливають на якість облікової інформації, фінансовий результат підприємства та можливість користувачів звітності приймати обґрунтовані економічні рішення.

Основними проблемами гармонізації є складність достовірного визначення справедливої вартості, недостатній розвиток ринку незалежної оцінки, вплив податкового законодавства на облікову практику, а також недостатній рівень професійної підготовки фахівців. В умовах воєнного стану ці проблеми посилюються через нестабільність ринку нерухомості, зростання ризиків знецінення активів та необхідність більш детального розкриття інформації у фінансовій звітності.

Перспективи вдосконалення обліку інвестиційної нерухомості в Україні пов'язані з подальшою адаптацією національних стандартів до міжнародних вимог, розвитком інфраструктури оцінки, посиленням ролі облікової політики підприємства, підвищенням кваліфікації бухгалтерів і аудиторів та розширенням практики застосування справедливої вартості. Реалізація зазначених напрямів сприятиме підвищенню довіри до фінансової звітності українських підприємств, покращенню її порівнянності з міжнародною практикою та створенню передумов для залучення інвестицій у процесі післявоєнного відновлення економіки України.

Література:

1. Бондарев В. В. Нормативно-правове регулювання організації та методики обліку установ державного сектору. *Ефективна економіка*. 2024. № 5. DOI: <http://doi.org/10.32702/2307-2105.2024.5.58>
2. Гевлич Л. В., Мазуркевич Є. М. Капітальні інвестиції: трактування та нормативне регулювання для цілей обліку і аудиту в повоєнній Україні. *Вісник Хмельницького національного університету*. 2023. № 5. С. 186–191. DOI: <https://doi.org/10.31891/2307-5740-2023-322-5-31>
3. Міжнародний стандарт бухгалтерського обліку 40 «Інвестиційна нерухомість». URL: http://minfin.gov.ua/document/92453/МСБО_40.pdf
4. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 32 «Інвестиційна нерухомість», затверджене Наказом Міністерства фінансів України від 16.07.2007 р. № 779. URL: <http://zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=z0823-07>
5. Сломчинська С. О. Особливості ідентифікації та визнання інвестиційної нерухомості в обліку. *Інвестиції: практика та досвід*. 2018. № 21. С. 65–71. DOI: <https://doi.org/10.32702/2306-6814.2018.21.65>
6. Чудовець В. В., Жураковська І. В. Проблеми обліку інвестиційної нерухомості за національними та міжнародними стандартами. *Бізнесінформ*. 2016. № 3. С. 183–187.
7. Шепель Т. П., Вінтоняк А. А., Литвиненко Н. О. Організація обліку земельних відносин. *Економіка та суспільство*. 2023. Вип. 56. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2023-56-163>

References:

1. Bondariiev V. V. (2024) Normatyvno-pravove rehuliuвання orhanizatsii ta metodyky obliku ustanov derzhavnogo sektoru [Regulatory and legal regulation of organization and methodology of accounting of public sector institutions]. *Efektivna ekonomika – Efficient Economy*, no. 5. DOI: <http://doi.org/10.32702/2307-2105.2024.5.58> (in Ukrainian)
2. Hevliuk L. V., Mazurkevych Ye. M. (2023) Kapitalni investytsii: traktuvannya ta normatyvne rehuliuвання dlia tsilei obliku i audytu v povoiennii Ukraini [Capital investments: interpretation and regulatory framework for accounting and auditing purposes in post-war Ukraine]. *Visnyk Khmelnytskoho natsionalnoho universytetu – Bulletin of Khmelnytskyi National University*, no. 5, pp. 186–191. DOI: <https://doi.org/10.31891/2307-5740-2023-322-5-31> (in Ukrainian)
3. International Accounting Standard 40 (IAS 40) (n.d.) *Investytsiina nerukhomist* [Investment Property]. Available at: http://www.minfin.gov.ua/document/92453/MCBO_40.pdf (in Ukrainian)
4. Polozhennia (standart) bukhhaltenskoho obliku 32 (2007) *Investytsiina nerukhomist* [National Accounting Standard 32 “Investment Property”], zatverdzheno Nakazom Ministerstva finansiv Ukrainy vid 16.07.2007 № 779. Available at: <http://zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=z0823-07> (in Ukrainian)
5. Slomchynska S. O. (2018) Osoblyvosti identyfikatsii ta vyznannia investytsiinoi nerukhomosti v obliku [Specific aspects of the investment property identification and recognition for accounting purposes]. *Investytsii: praktyka ta dosvid – Investments: Practice and Experience*, no. 21, pp. 65–71. Available at: <https://doi.org/10.32702/2306-6814.2018.21.65> (in Ukrainian)
6. Chudovets V. V., Gurakovska I. V. (2016) Problemy obliku investytsiinoi nerukhomosti za natsionalnymy ta mizhnarodnymy standartamy [Problems of accounting of investment property according to national and international standards]. *Biznesinform – Business Inform*, no. 3, pp. 183–187. (in Ukrainian)
7. Shepel T. P., Vintoniak A. A., Lytvynenko N. O. (2023) Orhanizatsiia obliku zemelnykh vidnosyn [Organization of accounting of land relations]. *Ekonomika ta suspilstvo – Economy and Society*, vol. 56. Available at: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2023-56-163> (in Ukrainian)

Дата надходження статті: 22.04.2026

Дата прийняття статті: 13.05.2026

Дата публікації статті: 29.06.2026